

|                                                                          |                                                                      |                      |
|--------------------------------------------------------------------------|----------------------------------------------------------------------|----------------------|
| سؤالات ارزشیابی هماهنگ استانی درس: اعلای فارسی                           | پایه: نهم                                                            | مدت امتحان: ۵۰ دقیقه |
| ساعت شروع: ۸ صبح                                                         | تاریخ امتحان: ۱۴۰۱ / ۰۳ / ۱۸                                         | تعداد صفحات: ۱       |
| دانش آموزان، داوطلبان آزاد، طرح جامع و نیمسال دوم مدارس آموزش از راه دور | اداره سنجش و پایش کیفیت آموزشی استان البرز<br>Sanjesh-alborz.medu.ir |                      |
| (دوره ی اول متوسطه) نوبت صبح خرداد ماه ۱۴۰۱                              |                                                                      |                      |

## «ویریه دبیر»

مَثَل تو، چون مورچه‌ای است که در قصر ملکی سوراخی دارد؛ جز غذای خویش و یاران خویش چیزی نمی‌بیند و از جمال صورت قصر و غلامان و سریر ملک وی، هیچ خبر ندارد.

در طول تاریخ بارها دیده‌ایم که هرگاه دشمنان و بدخواهان، دست ستم به سوی این مهرآشیا و وطن دراز کرده‌اند، همه‌ی فرزندان، از همه سوی ایران به هر رنگ و نشان، هم‌صدا فریاد برآورده‌اند و پشت به پشت هم بر بیگانه تاخته‌اند.

ای ابودر، مبدا با برادر مسلمان قهر کنی؛ زیرا کردار شایسته در هنگام قهر، به درگاه پروردگار پذیرفته نمی‌شود.

نعمت فراموشی در آدمی، اگر تأمل کنی، عظیم‌تر است از نعمت یادآوری. اگر فراموشی در آدمی نبود، هیچ‌کس از مصیبتی آرامش نمی‌یافت و کینه‌ی هیچ‌کس از سینه‌اش بیرون نمی‌شد و از هیچ یک از نعمت‌های دنیا بهره‌مند نمی‌شد.

روایه آهی کشید و گفت: زندگی برای من یکنواخت است؛ ولی تو اگر مرا اهلی کنی، زندگی من چون خورشید خواهد درخشید. آنگاه با صدای پای آشنا خواهم شد که با صدای پای دیگران تفاوت خواهد داشت: صدای پای دیگران مرا به لانه فرو خواهد خواند؛ صدای پای تو مرا از لانه بیرون خواهد کشید.

برایت آرزو مندم که دشمن نیز داشته باشی، نه کم و نه زیاد، درست به اندازه، تا گاهی باورهایت را مورد پرسش قرار دهند.

«موفق باشید»